

POSTANOWIENIE

28 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 28 sierpnia 2023 r. w Warszawie,
zażalenia powódki M.D.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2022 r.

w sprawie z powództwa M.D.

przeciwko Bibliotece w W. i Gminie W.

o zapłatę

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 grudnia 2022 r Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki M.D. od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 26 listopada 2021 r. (pkt 1), przyznał pełnomocnikowi powódki z urzędu od Skarbu Państwa wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną jej w postępowaniu kasacyjnym (pkt 2) oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej Biblioteki w W. koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 5 400 zł (pkt 3).

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik powódki z urzędu zaskarżył pkt 2 i 3 tego orzeczenia oraz wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w tej części przez podwyższenie wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi powódki z urzędu od Skarbu Państwa oraz nieobciążanie powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej na podstawie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c., przy czym wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lipca 2022 r., III CZ 229/22). Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje zatem możliwości wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego, w tym na postanowienie w przedmiocie odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zawartego w nim rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2021 r. III UZ 8/21 i z 5 czerwca 2012 r., II PZ 15/12). Postanowienie Sądu Najwyższego jest niezaskarżalne, stąd zażalenie powódki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne bez przyznania kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz pełnomocnika powódki z urzędu. Wniesienie oczywiście niedopuszczalnego środka odwoławczego nie może być bowiem uznane za przejaw celowego dochodzenia lub obrony przysługujących stronie praw.

W związku z tym orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

(A.D.)

[f.n]

